

Om Lofotfiskeriet

Mar 1868.

Før Hans Majestæt er af Regeringen fremlagt følgende Beretning fra Øpsynschefen Capitainlieutenant Olsen om Lofotfiskeriet 1868:

Herved har jeg den Øre at afgive den anordnede Beretning om indeverende Aars Lofotfiske samt om Øphynets Virksomhed under samme.

Til den sædvanlige Tid havde Skreien søgt ind under Lofotens Kyststrækning, og tidligt i Januar Maaned formærkedes den paa de fleste Steder ligesvaara til Brettsnæs saavel som i Østnesfjorden.

Vaa Grund af uroligt Veir blev der af Hjemfolkset ifkunst fisket lidet forend henimod Slutningen aaf Januar, da ogsaa fremmede Fiskere i noget større Mængde begyndte at indfinde sig. Navnlig var det som sædvanligt endel Fiskere fra de nærmeste Distrikter, som søgte til Henningsvær og Hopen, ligesom Helgelandere tidligt indsandt sig ved de vestligste Vær. Den 24de Januar var saaledes ankommet til Ørsvaag 30 Vaade, til Ørsnes 60, til Hopen 70, til Henningsvær 300, til Stamfund 100, til Steine 30 og til Ure 30 Vaade. Til Værene øst for Ørsvaag var der paa den Tid saagodtsom ingen fremmed Almoe ankommet.

Hovedmassen af Fiskere naaede dog først senere frem til Lofoten, hvortil Aarsagen for Mangels Bedkommende var Mangel paa den til Udrustningen fornødne Proviant, navnlig Meel. Da en stor Almoe især fra Helgeland havde søgt til det deraf forventede Baarsildfiske og først fuldt var hjemkommen fra samme, funde Øfreien til Lofoten først forega senere end almindeligt, og endelig forsinkede stormende Veir Fiskernes Hjemkomst. Det største Antal Vaade ankom i Dagene mellem 1ste

og 11te Februar, og ved Midten af Maaneden var Størstedelen samlet i Distrikset. Fremmede Fiskere vedbleve dog at indfinde sig ligetil de første Dage af Marts.

Af de tidligst ankomne Baade sogte mange til Bestlofoten og den Almoe, som almindelig pleier at soge til de vestligste Bær, var ankommet i Begyndelsen af Februar. Mod Slutningen af denne Maaned vare Stamsund, Stene, Ure og Balsfjord saavelom Henningsvær paa det nærmeste fuldt belagte. Som sædvanligt i de senere Aar sogte endel mest mindre Baade til Østnæsfjorden, saa at det meste Husrum ogsaa der tidligt var optaget.

Mod Slutningen af Januar begyndte Kjøbefartoer fra de nærmeste Distrikter at indfinde sig; den sydfra kommende større Mengde naaede ikke frem forend mod Begyndelsen af Marts, og sogte især til Stamsund, Henningsvær samt Østnæsfjorden.

Først i Februar blev der i Nærheden af Tranø i Hammersat flere Sildelaase, hvilket ogsaa noget senere var tilføldet i Eidsfjorden i Vesteraalen. Fra disse Laase forsynedes Linefiskerne i Lofoten jevnlig dels med fersk og dels med nyfisket Sild til Agn.

I Straaven og Svolvær var den ikke meget store Almoe, som sogte dertil, samlet mod Slutningen af Februar; men Fisket var ved disse Steder meget misligt, og for Straavens Bedkommende kan det siges at være aldeles mislykket. I Februar fiskedes ved Svolvær med Natliner fra 60 Sktr. indtil 1 à 2 Hdr. Fisk pr. Baad, men Hangsten var meget ujevn og mange Linefiskere undlode at sætte for ikke at bortkasse Agnesilden. Med Garn var Hangsten ligeledes saa ubetydelig, at mange Garnfiskere ikke fandt det Umogen værdt at sætte deres Redstaber forend mod Slutningen af Maaneden, da Fisket tegnede sig noget bedre. Dette varede imidlertid kun nogle faa Dage, hvorfor Almuen saavel fra Svolvær som fra Straaven sogte dels til Østnæsfjorden, hvor et godt Linefiske da var begyndt, og dels til de vestligere Bær. Men de fleste flyttede sent, og da Uveir lagde Hindringer for Fisket paa de Steder, hvor de flyttede hen, udrettede de isfuns Lidet og Mange forlod Lofoten med et yderst misligt Udbytte. For dem, som flyttede tidligere, blev Udbyttet bedre. Aarsagen til at der ved Straaven og Svolvær saagodtsom Intet blev fisket i den Tid, Fisken var under Indsig til Østnæsfjorden, maa dels tilskrives Uveir

og dels ogsaa den Omstændighed, at Fisken stod meget høit i Søen.

Inderst i Østnæsfjorden blev der allerede fra Begyndelsen af Februar drevet noget Snore- og Natlinefiske, men Hangsten var ubetydelig indtil henimod Slutningen af Maaneden, da den blev bedre, normalig for dem, som funde forstaffe sig Skjøl til Agn. Mange Fiskere fra Straaven og Svolvær sogte dertil, saa at ca. 1500 Baade fra Begyndelsen af Marts til henimod Paaske deeltog i dette Fiske. Da Fisken holdt sig indenfor Revet paa Pollerne, og Forkud mod Brug af Garn saalangt inde i Fjorden som sædvanligt var udfordt, var der ikke Adgang for Garnfiskerne til at deeltage i Fisket forend mod Slutningen af Marts, da Fisken var paa Udfiget. Med den i tidligere Aarsberetninger omtalte Synkenot, der utsattes i Fjorden noget indenfor Baterfjord og Fjellstad, blev der i det hele opdaget 393 store Hdr. Fisk, der vil give et Udbytte af omrent 50 Sktr. pr. Mand.

Omtrent 60 Kjøbefartoer sogte til de forsyellige Havn i Fjorden især til Langstranden, Fjellstadvigen og Baterfjord. Østnæsfjordfisket var denne Vinter væsentlig forsyelligt fra hvad det tidligere har været; almindeligtvis pleier det nemlig at begynde omkring den 25de Februar og at vare til Midten af Marts samt at foregaa paa Streækningen fra Helle og Odvær indover til Revet. Men iaaer begyndte det først nogle Dage ud i Marts, vedvarede ligetil over Midten af April og faldt rigest paa Streækningen omkring Revet indtil et Stykke udenfor Baterfjord. Almuen forlod Fjorden de første Dage af April, og den 8de var der saagodtsom ingen fremmede Fiskere tilbage, men fremdeles stod der ikke saa ubetydelig Fisk i Fjorden. Da Uveir overalt andre Steder i Lofoten lagde store Hindringer for Fiskeriets Drift, var det saameget heldigere, at Fisket ogsaa denne Vinter slog til i Østnæsfjorden, der er mere beskyttet end Fiskepladsene i Vestfjorden.

Ogsaa i Raftsundet formærkedes Fisk til enkelte Tider, og Hangsten gik endog op til 50 à 60 Sktr. Fisk paa 2 à 3 Stumper Line, men Fisket blev ikke af den Betydenhed, at nogen fremmed Almoe sogte dertil.

Bed Bærene mellem Svolvær og Henningsvær, til hvilke ikke saa siden Almoe ved Fiskets Begyndelse sogte hen, fiskedes der i Februar Maaned ret godt, saa at der var Grund til at

antage, at Fisiset ogsaa her vilde staa til; men Uveir var paa den Tid til stort hinder for Bedriften, navnlig lod det sig ikke gjøre at trække Garn mellem 14de og 22de Februar. De derpaa følgende Dage fiskedes ved Kabelvaag og Storvaagen med Dybsagn 60 til 80 Str. Fis, med Liner fra 1 til 3 Hdr. og med Garn fra 2 til 3 Hdr. pr. Baad, enkeltvæs mere. Ved Ørsnes og Hopen var Gangsten tildels endnu større. Den 29de Februar, 1ste og 2den Marts blev Medstaberne paa Grund af Uveir efter overstaende, og da de den 3de blev trukne, var Gangsten ringe ved Kabelvaag og Storvaagen, noget bedre ved Ørsvaag og Hopen. Fra denne Tid af var Fisiset yderst misligt og omkring den 10de, da Efterretning indløb om godt Fiske i Østnæs fjorden og paa Gimsostrømmen, flyttede de fleste Linefiskere til fjorden og Garnfiskerne dels dertil, men især til Henningsvær, Stamsund og Stene. Den 20de Marts var der kunns meget saa Baade tilbage paa hele Strekningen mellem Svolvær og Henningsvær. Bel kom nogle Baade tilbage sidst i Maaneden for at forsøge, men Gangsten var ogsaa da ubetydelig, og naar undtages i Østnæs fjorden og ved Henningsvær, var Fisiset allerede den 4de April ophört overalt i Østlofoten.

Tidligt i Januar blev der ved Henningsvær fisket indtil 2 à 3 Hdr. Fis pr. Baad med Natliner; men Gangsten var ujern, hvilket ogsaa var tilfældet med Garn, som man begyndte at bruge omkring 10de Februar. Paa denne Tid udsattes Medstaberne i Regelen i sydvestlig Retning af Børret og som almindelig temmelig langt fra Land. Men fra den 22de, da man begyndte at udsætte Medstaberne dels paa Skallene og dels paa Gimsostrømmen, blev Fisiset meget jernere, men afbordes desværre ligesom tidligere hyppigen af vedholdende Uveir. I første Halvdel af Marts var Fisiset sørdeles godt og tildels rigt med alle Slags Medstaber. At Gangsten i det hele ikke blev større kan alene tilskrives Børret, idet Alt tydede hen paa, at ualmindelig store Fissemasser stode under Land. Megen Almuen og mange Kjøbefartoer sogte nu til Henningsvær, saa at Baades-nes Antal gik op til 1000 og Kartoernes til 126 Str. Da man midt i Marts begyndte at bruge Dagline, gjordes ogsaa med dette Medstab sørdeles god Gangst. Fisiset astog efterhaanden paa Skallene, hvorimod det blev bedre paa Strømmen, hvor det efterhaanden trak sig længere og længere op, og til-

sidst hen under Balberg og Stamsundlandet. De sidste Dage i Marts begyndte Fisiset at astage; det fortsatte dog i April Maaned og endog den 8de gjordes meget god Gangst af enkelte Baade; desvagtet blev dette det sidste Soveir for næsten alle fremmede Fiskere, der nu efterhaanden afreiste. Dersom Beiret havde været gunstigt, vilde der utvivlsomt i Henningsvær i Winter være bleven bragt ualmindelig store Partier Fis paa Land; i første Halvdel af Marts var Fisiset saa jent og stort, at der vistnok ikke paa Narviksøer ved dette Sted har faldt saa stort Fiske.

Paa de fleste Steder i Vestlofoten fiskedes i Slutningen af Januar ret godt saa ofte Beiret tillod Fiskerne at komme paa Søen, og Gangsten gif i Regelen op til 2 à 3 Hdr. pr. Baad. Midt i Februar mereedes Fis paa Gimsostrømmens Beside, men hele den sidste Halvdel af Maaneden forbinderde Uveiret Fiskeriets Drift. De første Dage af Marts var Gangsten ujern ved Stamsund og Stene saavel paa de almindelige Sættepladse som paa Strømmen; men fra 11te til 28de faldt et godt og tildels rigt Fiske med alle Slags Medstaber paa Strømmen. Ikke saa saa Baade sogte ved Efterretningen om dette Fiske til Finnhavn, Skjerkelvigs og Balbergssøerne, ligesom nogle Kjøbefartoer sogte dertil. Sidst i Marts og først i April var Uveir etter til hinder, men naar Fiskerne kunde komme paa Søen, gjordes altid god Gangst især med Liner; med Garn var Gangsten derimod mindre, og den 8de April var Garnfisset forbi. Endel Fiskere fra Buksnes og Borge Præstegjeld kom efter Paaskhelgen tilbage igjen til Stamsund og Stene for at fortsætte Linefisset, og de fiskede godt til sidst i Maaneden. Ved Stene og Ure var Fisiset noget mindre og ujernere end ved Stamsund, da Fiskerne i disse Baer ikke ligge saa bekvemt til som Almuen i Stamsund og Øerne for at kunne deltage i det Fiske, som falder paa Gimsostrømmen.

Bed Balstad og Nusfjord slog Fisiset denne Winter ikke saa godt til som forrige Åar. Det var imidlertid ikke af Mangsel paa Fis, at saa var tilfældet, men der gif megen Fisst tabt paa Grund af Linernes lange Udestaaen, da Uveir ofte hindrede Trækningen. Saavel Hjemfolket som de fleste fremmede Fiskere i disse Baer fortsatte med Fisiset efter Paaskhelgen, og fra henimod Paask og indtil 24de April, da Beiret var meget gunstigt, fiskedes sørdeles godt.

Mod Slutningen af Januar var allerede de fleste fremmede Fisserne fremkomne til de vestligste Vær paa Flakstado og Mossenæs, og i Begyndelsen af Februar var deres Antal noget større end de nærmest foregaaende Åar. At Totaludbyttet af Fisset for disse Værs Bedkommende blev meget misligt, maa i endnu højere Grad end for de østlige tilskrives det vedvarende stormfulde Veir, der vedvarede til Begyndelsen af April Maaned, og som endog enkelte Gange i ugevis hindrede al Besdrift paa Søen. I Paavente af Fisse under Udsiget forblev imidlertid Størstedelen af Almuen liggende til efter Paasken, og da bedre Veir da var indtraadt, saa Fisset uden Afbrydelse kunde drives, blev Gangsten ogsaa bedre. I sidste Halvdeel af April blev der ved Værene paa Flakstado og Mossenæs drevet et rigt Østerfiske, som i væsentlig Grad har forøget Udbyttet for de der roende Fisserne, blandt hvilke der som sædvanligt var mange Hjemfolk. Det var at befrygte, at Almuen af Mangel paa den fornødne Aghjuld skulle blive nødtaget til at slutte dette Fiske, men Tilsførslen af ferskt Sild forsattes, saa at ingen Mangel paa Agn opstod. De fremmede Fisserne forbleve liggende indtil 24de April, og Hjemfolket fortsatte Fisset endnu længere. Ikke saa faa Kjøbafartøier sogte til disse Vær for at completere sine Ladninger.

Mod Slutningen af Maarts gjorde endel til Finmarken bestemte Fisserne sig færdige til Afreise, men blevе forsinkede ved det stormende Veir, saa det først var i Begyndelsen af April, at Mængden af den til Finmarksfisset bestemte Almue begav sig nordover. Mange sogte ogsaa da til Hjemfiederne, navnlig var det dem, som havde fisket i den indre Deel af Østnæs fjorden, som saa tidligt forlod Distrikset; den 4de April var der ifkuns ganske enkelte fremmede Fisserne tilbage øst for Henningsvær. De fleste dersteds og i Beslosoten roende Fisserne begav sig paa Hjemveien Dagene mellem 8de og 11te April, og efter Paasken var der ikke Andre tilbage end de, som havde bestemt sig til at blive liggende for at deltag i Udsigfisset.

Som en Egenhed ved dette Åars Losotfiske kan anføres, at Fissen overalt stod ualmindeligt nær Land, saa at Nedskaber endog udsattes og blevе trukne med god Gangt ganske tæt under Moholmene, tæt under Bestørret ved Henningsvær og mellem Hagbaren og Landet ved Stamsund. I Østnæs fjorden, hvor

Fissen som oftest staar nogenlunde levnt fordelt over Fjorden udenfor Revet, foregik Fisset denne Vinter — som før anført — i den inderste Deel af Fjorden, og det var først mod Slutningen af Maarts, at den begyndte at sige ud. Indtil ualmindeligt langt ude i Fisset var Fissen ogsaa meget haard og fast paa Nogenen, hvilken Omstændighed efter Fissernes Formening skulde bebude et langt Fiske, som det ogsaa blev.

Som sædvanligt blev Fisshavet udfor Orsbaag, Orsnæs og Hopen efter derom af Fisserne fremsat Begjæring delt mellem Brugerne af Garn og af Matliner paa den almindelige Maade. Nogle faa Dage efter Delingens Æværskættelse flyttede — ligesom Tilsædet var forrige Åar — de fleste Garnfisserne hen til andre Steder, hvored det til udelukkende Brug for Garn udlagte Havstykke ligesom da blev staende ubenyttet. Der blev etter fremsat Begjæring om Delingens Ophør, men da de gjenliggende Liniefissernes Antal var meget ringe, fandtes det ikke nedvendigt at gjøre nogen Forandring i den engang trukne Forsoining. I den indre Deel af Østnæs fjorden blev som sædvanligt udstedt Forbud mod Brug af Garn, men da Fisset denne Vinter saagodtsom udelukkende faldt i den Deel af Fjorden, hvor Garnbrug var forbudt, fremkom ogsaa her indtrængende Begjæring fra Garnfisserne om Ophævelse af Forbuddet. Da Fissen imidlertid allerede var paa Udsiget, sad det var at antage, at den snart vilde fordele sig længere ud over Fjorden, saa Garnfisserne ogsaa kunde komme til at gjøre Gangt, blev heller ikke her nogen Forandring foretaget. Fra enkelte Liniefisserne i Stamsund blev ogsaa Begjæring fremsat om at faa udvist visse Strækninger af Havet til udelukkende Brug for hvert af de tvende Slags Næredskaber. Da der imidlertid i en lang Række af Åar, under hvilke der ofte har været større Almue tilstede paa vedkommende Havstrækninger end denne Vinter, aldrig har været foretaget nogen Inddeling af Fisshavet ved Stamsund og de nærmest liggende Vær, og da Meningerne blandt Fisserne om den Maade, hvorpaa Delingen hensigtsmæssigt burde iværksættes, vare meget delte, samt da saadan Deling af Fisshavet udvilsomt paa de her omhandlede Steder vilde være en stor Indstørkning for Almuen, af hvilken Mange heller ikke onskede den, blev den ikke iværksat.

Nedenstaende Tabeller udvise Resultaterne af den ved Opsynet foretagne Optælling af Fisserne, Baade, Kartøier, o. s. v.

Table I. *Sorte que celle*

over området af antegnede Brandmandsfabrer og Kistefører, visende dissefremmede og Fordeling ved forstillede Slags Rebsfabrer.

Garn.	Wim.	Dybbagn.	Baade	Eamlet. Untal.
Gra hulset Prez Hegied.	Glanz.	Baade.	Garnet Garen fr.	Garnet Garen fr.
Graabmanklaffer.	Glanz.	Baade.	Gartnabade uerthlede mede Gitter.	Gartnabade uerthlede mede Gitter.
Glanz.	Glanz.	Glanz.	Glanz.	Glanz.
-	-	-	-	-
Ghristiansfjunds By	-	-	-	-
Ghrondhjens By	-	-	-	-
Drefdalen -	-	-	-	-
Selbo -	-	-	-	-
Gotoralen -	-	-	-	-
Gottadebygden -	80	15	16	12.3
Vrlandet -	-	-	-	-
Björgn -	-	-	-	-
Kafjord -	-	-	-	-
Björner -	-	-	-	-
Ende G. hlese Gunt -	-	-	-	-
80	15	16	2	21
			6	6
			266	82
				367
				103
				104

Fortegnelse af de forskellige Stags Medfører.

* () **Devalera en Guillenot** were 30 March 1873 page.

Tabel II.
Over Umtallet af de i de forstellige Bær antegnede Baadmand
ved de forstellige Redstæb

Gjenn.	Gjenn.	Dyptesogn.	Samlet Utval.	
			Badde	Gjittere.
Brettetnes -	-	-	-	-
Sætraven og Gudbrandsdø -	721	120	145	15
Sæfjordvar -	12	2	2	777
Sæfjordvar, Øvre, Helle	200	34	41	1378
Sævoldvar med Øyan -	766	129	187	746
Rutehaag -	1050	179	183	443
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	121
Sæfjordvar -	-	-	-	125
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	10
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	5
Rutehaag -	-	-	-	10
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	254
Sæfjordvar -	-	-	-	4
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	567
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	54
Rutehaag -	-	-	-	226
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	29
Sæfjordvar -	-	-	-	250
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	29
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	172
Rutehaag -	-	-	-	14
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	57
Sæfjordvar -	-	-	-	1665
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	395
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	36
Rutehaag -	-	-	-	183
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	1
Sæfjordvar -	-	-	-	1401
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	365
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	372
Rutehaag -	-	-	-	34
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	592
Sæfjordvar -	-	-	-	136
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	148
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	559
Rutehaag -	-	-	-	126
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	161
Sæfjordvar -	-	-	-	7
Sæfjordvar, Øvre, Helle	-	-	-	379
Sævoldvar med Øyan -	-	-	-	1133
Rutehaag -	-	-	-	227
Sætraven og Gudbrandsdø -	-	-	-	344

Henningsvær, Festvæg og Gruvdej	-	-	1811	301	409	45	1667	369	396	452	5	153	3930	828	963	
Bjørnsvik og Sætre	-	-	32	5	8	1	53	13	17	-	-	85	18	25		
Sørvæltet, Sørfjord og Søsæter	-	-	-	1131	192	220	23	826	197	213	88	-	33	2045	422	466
Sætre	-	-	-	379	65	79	15	227	52	56	109	1	52	715	170	188
Ure	-	-	-	214	38	66	21	399	94	100	36	1	14	649	147	181
Morfjord, Brandshofsmen og Sandfjord	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Balsfjord	-	-	-	55	9	12	9	725	155	167	-	-	-	269	55	72
Ertvæg og Røysfjord	-	-	-	6	1	1	1	439	96	100	-	-	-	780	164	179
Gund og Reesland	-	-	-	209	36	49	36	226	51	60	-	-	-	445	97	101
Heime, Sætersæ og Høne	-	-	-	281	48	53	48	233	52	68	-	-	-	435	87	109
Mosfjærsæ	-	-	-	153	27	45	27	33	8	9	-	-	-	514	100	121
Særvægen	-	-	-	110	17	30	17	73	16	21	-	-	-	186	35	54
Yla, Lind, Eventvæd og Tun	-	-	-	-	-	-	-	277	56	87	-	-	-	183	33	51
Zusammen	8799	1483	1872	274	10367	2549	2966	1922	64	741	21088	4837	5643	87	87	87

*) Gedanken I Einheit med 30 Grand og 8 Baade.

Dorfeselle

Flødevig, fortalte i Rosfot den 16de Marts 1868, dieses Hjemfieder,
Drægtighed, 2ntal af Besefning m. m.

Bed Sammenligning med den forrige Aar foretagne Optælling skulde Hjælkernes Antal disse to Aar paa det nærmeste have været det samme, og noget større end i 1866. Det maa imidlertid bemærkes, at da Optsynets Virksomhed iaaer ikke var udvidet til Raftsundet, hvilket var tilfældet forrige Aar, var de Hjælker, mest Hjemfolk, som henlaa der, ikke regnede med i Optællingen for dette Aar. Om saa havde fundet Sted, vilde dette Aars Optælling have udvist nogen Forøgelse i Hjælkernes Antal fra forrige Aar.

J Beretningen om forrige Aars Fissee udtalte jeg mig om Sandsynligheden af, at Garnfiskernes Antal, som i de senere Aar stadig har været i Aftagende, ogsaa fremdeles vilde komme til at aftage, idet flere og flere af disse efterhaanden ville komme til at gaa over til at benytte Liner. Dette Aars Opstilling udviser, at Garnfiskernes Antal atter er aftaget med 651 Mand eller 120 Baadmandskaber, Snorefiskernes ligeledes med 886 Mand eller 312 Baadmandskaber, hvorimod Linefiskernes Antal er forøget med 1396 Mand eller 508 Baadmandskaber. Det er sandsynligt, at nogen Forandring i Almuens Fordeling ved de forskjellige Slags Brug fremdeles vil komme til at finde Sted, ligesom ogsaa at Forandringen endnu nogen Tid vil komme til at gaa i den Retning, som har fundet Sted i de sidste Aar, nemlig Forøgelse af Liniebruget paa de andre Brugs Befostring. Ligesom Garnfiskernes Aftagen har sin naturlige Forklæringsgrund i Fissets Omstændigheder, idet nemlig Lineredskaberne ikke bedst i de Aar, Fissets er mager, saaledes kan den forholdsvis store Aftagen af Snorefiskere kun forklares derved, at flere og flere af disse efterhaanden see sig i stand til at anskaffe sig Matliner, som især i Fissets første Tid er et betydnemmere Redskab end Snoret, og at de derfor medregnes blandt Linefiskerne.

Døptællingen af Fartøjer viser en Forøgelse af disse An-
tal fra 387 til 445 Stkr.

Det samlede Antal af Høstere og Kartofolks, som afviste
Winter havde søgt til Losotfisket, skulde efter de foretagne Op-
tællinger udgiøre 23,251 Mand mod 22,944 forrige År.

Bed Telegram af 11te April blev det Kongelige Departement underrettet om, at det Parti Fisf, der da var bragt i Salt for at virkes til Klipfisf, ansloges til 10,500 store Tu-

finder (12,600,000 efter smaa Tusinder) samt at det hjældhængte Parti funde anslaaes til 6,000 store Tusinder (7,200,000 efter smaa Tusinder). Naar hertil kommer hvad der blev opfisst efter 12te April, vil det Partii Fis, der bliver virket til Klipfis, funne anslaaes til omtrent 11,000 store Tusinder (13,200,000 efter smaa Tusinder) og det hjældhængte Parti til omtrent 6,250 store Tusinder (7,500,000 efter smaa Tusinder), hvilke Partier med Tillag af hvad der antagelig er medgaet til Fortæring under Fisset af den fiskende Almue samt til Horsendelse i saltet Tilstand til Husbrug rundt om i Distrikterne, skulde give et samlet Udbytte af dette Aars Lofotfiske af omtrent 18 Millioner Fis, regnet efter store Tusinder, eller omtrent $21\frac{1}{2}$ Million, regnet efter smaa Tusinder.

Fissen var imidlertid temmelig mager og lidet leverholdig, saa at der i Begyndelsen af Vinteren udsordredes ca. 3 st. Hdr. af den i Østfoten fangede Fis for at give en Tonde Lever. Den mestle Tid af Fisset udsordredes dertil 4 à 5 st. Hdr. og i Vestfoten endog 6 à 7 st. Hdr. Det kan antages, at $4\frac{1}{2}$ à 5 st. Hdr. Fis gennemsnitlig ville give en Tonde Lever, at 22 à 24 Stkr. Fis vilde give en Bog Klipfis og 29 à 30 Stkr. Fis en Bog Rundfis. Tranpartiet kan antagelig anslaaes til 17000 Tdr. og af Nogn blev der formentlig virket omtrent 24,000 Tonder.

Udbyttet af forrige Aars Lofotfiske ansloges til 9000 store Tusinder saltet og til 6000 store Tusinder hjældhængt. At disse Opgaver imidlertid være altfor lave vil fremgaa af følgende af Medicinalfondets Kasferer meddelte

Opgave over Medicinalafgift til Nordlands og Tromsø Amtscommuner.

Afgiften har i 1867 udgjort - - - 13,963 Spd. 16 ½.
Heraf gaaer 2 pCt. for Oppebørselen

med - - - - - 279 — 31 =

Igjen 13,683 Spd. 105 ½.

Det samlede Afgiftsbeløb 13,963 Spd. 16 ½ falder paa esternærhente Fisprodukter saaledes:

omtrent 116,858	store Hundreder Klipfis	3,895	Spd. 32 ½
— 525,900	Boger Tørffis	- - - 4,382	— 60 -
— 35,690	Tonder Tran	- - - 3,569	— -
— 20,668	— Nogn	- - - 258	— 42 -
— 110,323	— Sild	- - - 1,837	— 26 -
— 1,248	saltet Fis	- - 20	— 96 -
		Tilsammen 13,963	Spd. 16 ½.

De i denne Opgave indeholdte Afgiftsbeløb ere indkasserede i Henhold til Lov om Medicinalafgift til Nordlands og Tromsø Amtscommuner af 12te Mai 1866, og i Opgaven er indbefattet Afgift af al afgiftspligtig Fis fra Nordlands og Tromsø Amter. Sandsynligvis er heri ogsaa indbefattet Afgift af de Fisspartier, som ikke vare indførte til Toldstederne af 1866 Aars Fiske, men paa Grund af de lave Fisrepriser ville disse mere end opveies med de Partier, som ved dette Aars Begyndelse laa tilbage fra forrige Aars Fiske. Efter ovenstaende Opgave skulde Klipfispartiet forrige Aar have udgjort omtrent $11\frac{1}{2}$ Millioner Fis, hvilket Parti saagodtsom udelukkende er opfisst i Lofoten, idet de smaa Partier, som virkes andetsteds i Amterne, ikke funne komme i Betragtning. Endvidere skulde der, naar 27 Stkr. Fis antages at have givet en Bog Rundfis, være virket omtrent 15 Millioner Rundfis. Anslaaes Udbytte af Vinterfisset paa Lofotens Ødrede saavelsom paa alle øvrige Steder i Nordlands og Tromsø Amter til $3\frac{1}{2}$ Millioner, og Udbytte af Sommer- og Høstfisset til ca. 2 Millioner, eller tilsammen $5\frac{1}{2}$ Millioner, hvilke Partier saagodtsom udelukkende virkes til Tørffis, bliver der for den Deel af Lofoten, hvor Opsyn er anordnet eller Streækningen fra Karstenen til Lofotoddnen, et Parti Rundfis af omtrent $9\frac{1}{2}$ Millioner Fis. Det samlede Udbytte af 1867 Aars Lofotfiske skulde efter dette have udgjort over 21 Millioner Fis, regnet efter store Tusinder, uden hvad der er medgaet til Forbrug af Amternes Befolkning samt til Fortæring under Fisset.

Det af Opsynet gjorte Over slag over Klipfispartiet skulde altsaa være $2\frac{1}{2}$, over Rundfispartiet $3\frac{1}{2}$ og over det hele samlede Udbytte 6 Millioner forlidet. Efter den Maade, hvorpaa Opsynet kommer til Kundskaab om Partierenes Størrelse, idet enhver Tilvirker af Klipfis opgiver hvormeget han har saltet,

hvortimod Rundfiskpartiet hovedsagelig bestemmes ved Skjen, vil lettelig Feil kunne indløbe. Uoverensstemmelsen mellem Øpshnets Opgaver og Partiernes Størrelse, beregnede efter den erlagte Medicinalafgift, var i Regelen ikke betydelig efter den ældre Ineassationsmaade af Afgiften. Den betydelige Førstjel forrige År maa dersor være foranlediget ved den ved Lov af 12te Mai 1866 vaabudne forandrede Indkrævningsmaade og større Kontrol, som nu kan føres med Hensyn til Afgiften's rigtige Erklæggelse, og det er sandsynligt, at der ogsaa vil vise sig nogen Førstjel mellem foranstaende Opgave over Udbytte af dette Åars Fiske og hvad samme skulde være, beregnet efter den erlagte Medicinalafgift. I Beretningerne for tidligere Åar, da de opgivne Fiskepartier viste sig at være større end de blev, naar de beregnedes efter den erlagte Medicinalafgift, er anført, at ved Afgiften's Indkræven kan ikke saa ringe Feiltagelse finde Sted, hvilket nu viser sig i hoi Grad at have været Tilfældet.

Fiskeprisen blev fra Begyndelsen af sat til 3 Spd. pr. Hundrede, men steg efterhaanden indtil den mod Slutningen af Februar kom op til 4 Spd., og i Marts var Prisen for Garnfisk paa flere Steder $4\frac{1}{2}$ à $4\frac{1}{2}$ Spd. pr. Hdr. og noget lavere for Line- og Snorefisk. Efter Midten af April faldt Prisen igien i Beslofoten under det der faldende gode Esterfiske, saa at den endog var nede i $2\frac{1}{2}$ Spd. Gjennemsnitsprisen var antagelig omkring 4 Spd. eller maaesse noget derunder. Fersk Lever til Medicintran, hvoraf der dog kun blev solgt lidet, betaltes med 6 à $7\frac{1}{2}$ Spd. pr. Tonde; gammel Lever folges mod Fiskets Slutning for 5 à 6 Spd. og Rogn for 5 à $6\frac{1}{2}$ Spd. pr. Tonde. For Fiskehoveder til Guanosfabrikation betaltes 10 à 12 pr. Hdr.

Efter de ovenfor opgivne Talstørrelser skulde Udbytte af dette Åars Fiske kunne ansettes som for et godt Middelsaar; men for Almuens Bedkommende faldt Udbytte meget ujevn, hvortil — næsteften det vedholdende Væir, som jævnlig hindrede Bedriften — kommer de i Sammenligning med tidligere Åar lave Priser og det ved Væiret bevirke betydelige Tab af Redskaber, saa at mange Fiskere forlode Fiskedistriket med en yderst ringe Nettofortjeneste. Navnlig blev den mislig for de Fiskeres Bedkommende, som havde sogt til de østlige Vær og som længe — i Haab om, at Fisket ogsaa der skulde staa til —

forbleve liggende i disse Vær uden at søge til bedre Fiskeyladse. Esterfisket i Beslofoten rettede meget paa det mislige Udbytte for Hjemfolkets Bedkommende, hvis Nettofortjeneste af Fisket ialfald ikke blev under et Middelsaar. Ligesom forrige År blev Udbytte storst og jævnest for de Baade, som fra Fiskets Begyndelse havde haft Tilhold i Henningsvær og Beslofoten; de Fiskere, som havde sogt til den indre Deel af Østnæsfjorden, havde ligeledes et godt Udbytte af Fisket. I Stamfund varierede Udbytte for 6 Mands Garnbaade fra 13 til 90 Spd. pr. Mand, og for 5 Mands Linebaade fra 22 til 110 Spd. pr. Mand. Det mindste Udbytte faldt næsten overalt paa Garnfiskerne, hvilket som anført er en rimelig Følge af Fiskens Mægerhed.

Som tidligere anført lagde Væir denne Vinter usædvanlig store Hindringer for Bedriften. Der var saaledes ligeindtil Slutningen af Marts neppe 2 almindelige Søvereisdage efter hinanden, og ved de vestligste Vær var al Bedrift i ugevisse aldeles standset. Ogsaa Søvereisdagene var der i Regelen soer So og ulygt Beir. Den 6te Februar indtraf et ganske ualmindeligt Sodrag, saa at flere Fartøier endog i de bedre Havne sprængte Fortøjningerne, men da Været forsvaregt var roligt, forsørgedes ingen videre Skade. Det langvarigste Væir indtraf i Midten af Februar, idet det fra 14de til 22de ikke lod sig gjøre at trække Redskaber. Været var i denne Tid yderst ulygt, og Binden sprang oftere paa en og samme Dag rundt alle Kompassstreg med sit Kuling, Sne og Regn vekselsvist, fra alle Kanter. Fra 28de Marts til 1ste April funde heller ingen Baade komme paa Soen, og sidstnævnte Dag var kun enkelte ude for at sætte Redskaber. Udenfor de nævnte Tidsrum hændte det oftere, at Redskaber og navnlig Garn blev overstaende flere Dage efter hinanden. I Baagen var der i sidste Halvdeel af Januar 3 Dage, i Februar 8, i Marts 8 og i første Halvdeel af April 2 Dage, paa hvilke det ikke lod sig gjøre at komme paa Soen. Ved Henningsvær var der i sidste Halvdeel af Januar 5, i Februar 9, i Marts 9 og i første Halvdeel af April 2 Landliggedage. Ved de vestligste Vær var der endnu flere Dage, paa hvilke samtlige Baade vare forhindrede fra at komme paa Soen, ligesom det desuden overalt oftere hændte, at fun-

de bedre bemandede Baade paa Grund af sterk Kulding vovede sig ud.

Det værste Uveir indtraf imidlertid den 31te Marts. An-
gaaende det ved samme foraarsagede Tab af Menneskeliv og
Skade paa Baade og Hartoier har jeg under 11te April gjort
en Indmelding til det Kongelige Departement, der til denne
Beregnings Fuldstændiggjørelse indtages her:

"Fra Løverdag den 28de Marts om Eftermiddagen blæste
"en meget stiv Kulding af SØ., som satte ikke ubetydelig Sø
"i Nussfjorden. Tirsdag den 31te loiede Kuldingen af, og kl.
"5 Eftermiddag var det paa flere Steder under Lofotveggen
"saagodtsom Stille, men Lusten havde et truende Udseende og
"Beiret var yderst utrygt. Fiskefestomindre begavé endel Fiskere
"navnlig fra Sund, Nussfjord og Ure sig paa Søen for at
"udsætte deres Redskaber, som de havde trukket om Løverdagen.
"Kl. henimod 6 sprang Binden pludselig om til NB. og var
"paa de mest udsatte Steder, allerede da den begyndte, fulds-
"kommen orfanagtig i Bygerne. Stormen rafede med en Bold-
"somhed, som man sjeldan har set Mage til, indtil Kl. 10 om
"Aftenen, da den efterhaanden aftog, og har desværre foraarsa-
"get et saa stort Tab af Menneskeliv, Hørlis af Hartoier og
"Baade, Beskadigelse af Norboder og Bathuse, som neppe tidi-
"ligere har fundet Sted i Fiskedistrikset."

"I Bøerne paa Mossenæs har Uveiret dog ingen syn-
"dig Skade anrettet."

"Af de i Sund roende Baade varre mange paa Søen, af
"hvilke de fleste nødsagedes til at føge over Fjorden til Ind-
"landet; flere fuldfølede eller syldtes, hvorved 10 Mand om-
"kom; paa en Baad, som kom ind til Ure Onsdag Morgen,
"vare 2 Mand ihjelfrosne og de øvrige meget medtagne; paa
"en anden, som kom ind til Indlandet, var ligeledes 2 Mand
"ihjelfrosne. En Baad, hvis Mandskab var i hoi Grad ud-
"mattet og medtaget af Kulde, kom ind til Storvaagen. En
"Mand omkom under Fortoining af en Baad i Havn'en. De
"øvrige fra Sund udreiste Fiskere ere med Undtagelse af 17
"Mand, om hvilke ingen Oplysninger hidtil have været at er-
"holde, men som desværre maa formodes at være omkomne,
"estherhaanden komme tilbage fra Indlandet dels med Dampssib
"til Balstad og dels paa Baade."

"Fra Nussfjord varre nogle Baade udreiste, hvorf 2 med
"tilsammen 7 Mand fuldfølede; Besætningerne omkom."

"I Brandsholmen knustes 14 Baade, der dels laa i Hors-
"toiningerne paa Havn'en og dels varre opsatte paa Land. En
"Baad, som var paa Søen, fuldfølede, hvorved 1 Mand
"druknede."

"I Fjelleværet Ure, der var et af de Steder, hvor Stor-
"men rafede med stort Boldsomhed, har Beskadigelsen af Har-
"toier og Baade været allerstørst. Af 10 Baade, som varre
"udreiste, ere de 4 forliste med et Tab af 23 Mand; 2 Har-
"toifolk omkom paa Beien mellem Stene og Ure, og 1 Mand
"ved Kantringen af en Skoite. 24 dels paa Land opsatte og
"dels paa Havn'en fortoidede Baade knustes. 4 af de i Havn'en
"liggende 16 Hartoier forliste totalt og 6 fil storre eller mindre
"Skade; ved Hartoiernes Hørlis gik ca. 40,000 fætter Fisk til-
"ligemed endel Handelsvarer, Skibsinvantarium osv. tilgrunde.
"Et Pakhus nedbleste og Læge paa Norboder og andre Byg-
"ninger beskadigedes."

"I Stene og Stamfund sprang Fortoiningerne paa 5 Har-
"toier uden dog at derved foraarsagedes yderligere Skade. Paa
"disse Steder fandt heldigvis heller ingen Baadbeskadigelse
"Sted."

"Strax før Stormen brød løs afreiste fra Henningsvær
"2 Baade, bestemte til Finnmarken; af disse fuldfølede den ene
"og dens Besætning, 4 Mand, druknede; om den andens Skibne
"havres ingen Kundskab. Fra Festvæg fordrov 2 i Havn'en
"fortoidede Baade, hvori endel Lever og Mogn, og ere senere
"ikke glensfundne; 6 andre Baade beskadigedes."

"I Ørsnæs, hvor 3 Hartoier henlaa, forliste de 2; dei
"ene sprængte Fortoiningerne, drev til fjords, kantrede og sank;
"det indehavde ca. 15,000 Sktr. saltet Fisk tilligemed endel
"Mogn og Lever samt andre Varer. Mandskabet fandt lykke-
"ligvis Anledning til under Hartoiers Drift fra samme at
"springe land paa en Holme, hvorfra dei først efter flere for-
"gjeves Høseg lykkedes at bjerje dei land. Det andet Harto
"drev land og ødelagdes; Besætningen blev reddet."

"I Ørsvæg nedbleste et mindre Pakhus ligetil Gulvet
"og endel af den i samme saltede Fisk fortørtes af Stormen."

"De i Storvaagens vestre Havn liggende 8 Hartoier dreve

"samtlige paa Land uden dog at erholde nogen betydeligere Skade."

"En Jagt bestemt til Finnmarken med indehavende 200 Dr. Salt og endel Handelsvarer drev paa Land i Kabelvaag og knustes aldeles. Mandskabet fik ikke engang reddet sine Giendede."

"I Østnæsfjorden, hvor de lokale Forholde ere saadanne, at de i Havnene dersteds henliggende Fartøier ere sørdeles utsatte for Virkningen af Storm af NB., fandt mange betydelige Beskadigelser Sted saavel paa Fartøier som paa Baade. Desværre forvoldte Uveirret ogsaa her stort Tab af Menneskeliv, idet ikke mindre end 26 Fiskere drufnede dels paa Reise i Hjorden, dels under Udsætning af Redskaber og dels efterat være komne i Havn og under Fortøjning af deres Baade."

"Af de i de forskjellige Havnene i Østnæsfjorden henliggende ca. 60 Fartøier gik den største Deel i Drift; 1 forliste totalt; 11 fik betydeligere Skade, 5 af disse kappede sine Master og af disse igjen drev 1 af, men blev indhjerget til Skoldvær; Mandskabet blev reddet. 3 Fartøier dreve paa Land, men kom senere af igjen; 2 af de havarerede Fartøier have maattet løse sine indehavende Fiskefabninger."

"Antallet af Fiskerbaade, som af Stormen ødelagdes eller beskadigedes, var stort i Østnæsfjorden, men heller ikke saa lidet i de øvrige Fiskevær i Oslofoten, saaledes at Antallet for hele Fiskedistriket andrager til over 200, hvoraf dog endel staar til Udbedring."

"Af Foranstaende fremgaar det altsaa, at det med Sikkerhed vides, at 79 Mennesker ere omkomne, hvortil kommer 17, om hvilke endnu ingen Efterretning haves, samt at omtrent 30 Fartøier ere forliste eller beskadigede. Af de fra Sund forulykede Fiskere hørte Størstedelen hjemme i Flakstad Præstegjeld. Ved de indtrufne Baadsforlis tabtes endel i Baadene vorende Fiskeredskaber, Kost og Klæder samt endel Lever. Enkelte Baade var assurerede i Senjens Baadasuranceforening."

"Ingen af Opsynsfartøierne lede nogensomhelst Skade."

"Værdien af det ved Ulykken foraarsagede samlede Tab lader sig ikke bestemme, dels fordi Taxtforretninger for Fartøiernes Bedkommende endnu ikke ere afholdte, og dels fordi

"flere af de skadelidte Fiskere forlod Fiskedistriket forinden det var muligt af dem at erholde de fornødne Oplysninger. Den har imidlertid — som det sees — været meget betydelig."

"Gjennem de af mig til det Kongelige Departement indsendte postdaglige Beretninger om Fiskets Gang vil erfares, at Uveir denne Vinter i en ganske usædvanlig Grad har hindret Bedriften, hvorhos det har foraarsaget jevnlige Tab af Fiskeredskaber. Disse i og for sig ueheldige Omstændigheder ere endmere forøgede ved at Priserne paa Fiskevarer taar have været meget lavere end i de nærmest foregaaende Aar, ved de usædvanlig høje Priser paa Korn og Melvarer, hvortil kommer den i Nordlands og Tromsø Amter hørsende almindelige Mangel især paa saadanne Hødemidler. Naar saa hertil kommer det ikke ubetydelige Tab, som forvoldtes ved Stormen den 31te Mars, og som satte de fleste af de Skadelidte ud af Stand til at fortsætte sin Fiskebedrift, lader det befrygte — uagtet Uddyttet af dette Aars Lofotfiske, sjont usævt fordelt for Almuenes Bedkommende, alligevel maa figes i det Hele taget at være meget tilfredsstillende — at nogen Deel af den fiskende Almue i flere Distrikter inden Amterne vil komme til at trænge offentlig Understøttelse. Mangel paa Midler til at komme herfra til Hjemstederne har — saavidt vides — ikke for Nogen været tilstede".

Ifølge senere modtagne Efterretninger ere de fra Sund savnede 17 Fiskere samtlige omkomne.

Gjorden de i ovenstaende Indmelding omhandlede 96 Mennesker omkom der paa Langstranden i Østnæsfjorden den 18de Februar 8 Mennesker derved, at et Snekred borrtog det Huus, de under Fisken beboede. Endvidere omkom der til andre Tider under Fisken ved Mossenes 4 Mand, ved Neine 5, ved Sund 3 og ved Brandsholmen 1 Mand, i det Hele 117 Mennesker.

Som det var at vente maatte det vedholdende og ofte voldsomme Uveir i Forbindelse med den ualmindelig sterke Stromsætning ofte foraarsage Sammenvirkning og deraf følgende Tab af Redskaber. Dette fandt ogsaa Sted i højere Grad end i de nærmest foregaaende Aar, og paa Grund af den mislige Tilsand blandt Almuen i det Hele taget fælles iafald Tabet mere end ellers vilde have været Tilsældet. Af de til Opsynet indleverede og efter Fisken af vedkommende Giere ikke afhængede,

bjergede Nedstaber ere de, som blev indbjergede til Værene paa Østvaags, opbevarede i Svolvær, de, som blev indbjergede paa Vestvaags, i Stamsund og de, som blev indbjergede til Værene paa Flakstads og Mossenæss, ere opbevarede i Sorvaagen. Den lovbeslade Fortegnelse over disse Nedstaber, hvorfaf Aftryk vedlægges, er omdelt paa den sædvanlige Maade. Regnskabet viser en Udgift paa denne Konto af 303 Spd. 80 £ samt en Indtægt af 290 Spd. 60 £.

Sundhedstilstanden under Fislet maa i det Hele taget siges at have været tilfredsstillende. Af de af Fiskelægerne i Kabelvaag, Straaven og Buksnæs behandlede 1072 Patienter havde 106 Nervefeber, 24 Lungebetændelse og 14 af Patienterne døde. Fra den i Henningsvær stationerede Læge er endnu ingen Opgive indloben.

Af de 4 Læger, der fungerede som Fiskelæger, varer Dis-trictslægerne i Baagen og Buksnæs stationerede ved Sygehuse i Kabelvaag og Gravdal, af hvilke det sidstnævnte er permanent, hvorfor et større Belæg ved samme altid ved Fislets Begyndelse maa vaaregnes; en Fiskelæge var stationeret i Henningsvær og en ved det i Straaven for et Par Aar siden oprettede Sygepleiehus. Da der i Straaven under dette Fiske iflunds henlaa en lidens Almue, hvorimod mange Fiskere sagte til Stamsund, Stene og Ure, og en Læges Nærverrelse i Stamsund blev vaatrcengende nødvendig, blev den i Straaven fra Begyndelsen af Fislet stationerede Læge forskyttet til Stamsund, hvorefter Straaven og det derværende Sygepleiehus blev uden Læge. Ligesom oftere forhen viste det sig ogsaa iaaat, at 4 Læger, hvorfaf de 2 ere bundne ved Sygehuse, langfra er tilstrækkeligt for no-genlunde tilfredsstillende endog under almindelige Forholdte at kunne udføre Lægetilsynet i Fiskedistriket. Af vedkommende Fiskelæger har der ogsaa stadien været fremsat Klager over Mangel paa Lokaler i Fiskeverene for deri at indlægge og behandle syge Fiskere, som blive angribne af epidemiske Sygdomme, og vanskelig kunne behandles i Norboderne. Den øste lange og besværlige Transport af syge Fiskere til Sygehuse i Fisselfiden bor saavidt muligt ogsaa joges undgaat. Jeg skal dersor tilslode mig at henlede det Kongelige Departements Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at der for Esteriden kunde ansættes endnu en Læge til ved Losotfislet samtid indrettes Sygepleiehus

i Henningsvær og Stamsund, helst noget rummeligere end det i Straaven oprettede.

Saaforent Medicinalfondets Midler tidligere havde tilladt Udforelsen af de her paagegede Foranstaltninger, tor det antages, at de allerede varre blevne iverksatte; men med de Indtægter, som Fonden efter al Sandhylighed paa Grund af den ved Lov af 12te Mai 1866 forandrede Opkrævningsmaade af Medicinalafgiften vil faa for Esteriden, vilde de med samme forbundne Udgifter antagelig med Lethed kunne udredes, ligesom Billighed synes at tale for, at der forst og fremst drages Om-sorg for, at syge Fiskere under deres Bedrift ingen Mangel lide med Hensyn til Kur og Pleie.

Opsynet var i Virksomhed fra 20de Januar til 14de April; paa Grund af det i Oslofoten faldende Esterfiske forblev den ene Dommer tilligemed 2de Opsyntsbejente tilbage i Distriket indtil den 22de April. Opsyntsbejente varer: Lieutenanterne Knab, Horn, Preot og Hagerup samt Lensmændene Kjelsberg, Benzen, P. Olsen og Jørgensen. Som extraordinaire Dommere fungerede Gud. jur. Mathiesen i Oslofoten og Gud. jur. Nielsen i Oslofoten.

Af Opsynet blev decretteret ialt 48 Mulakter, nemlig: 6 for Forstyrrelse af den almindelige Rolighed, 5 for at have fisket uden Baadmærker, 13 for at have begivet sig paa Søen til Trækning af Nedstab før Morgenignal og for at have udsat Nedstab efter Aftenignal, 13 for Brug af forbudt Nedstab paa delt Hav, 5 for utilbørlig Behandling af Andenmands Nedstab, 1 for Overhorighed af Havnebestemmelser, 1 for ulovlig Afhændelse af Brændevin, 1 for ulovlig Udsjælfning af Vin, 2 for ulovlig Handel og 1 for utiladt Lotterispil. Af disse Mulakter blev 46 vedtagne ved Forelæggelsen og 2 efterat Politisag mod Bedkommende var paabegyndt. I Viulst til Statskassen, stor 5 Spd., blev paa Grund af Angjældendes Usormuenhed efter afholdt Executionsforretning af Overvrigheden converteret til 3 Dages Hængsel paa Vand og Brød. Der blev tillige konfiseret 1 Londe Brændevin og ½ Londe Sherry-punsch, hvilke Sager oversendtes Lensmanden i Buksnæs til Forauktionering til Indtægt for Buksnæs Fattigfasse.

Ester Overenskomst i private Twistigheder blev endvidere erlagt 3 Mulakter, af hvilke 2 tilfaldt Buksnæs og 1 Baagens Fattigfasse.

De indbetaalte Mulkters samlede Beløb udgjør 163 Spd., hvoraf 109 Spd. tilfaldt Statsklassen, 30 Spd. Buksnæs og 24 Baagens Fattigklasse.

Der blev i det Hele optaget 16 Forhører, af hvilke 10 angik Tyveri, 3 Bedrageri, 1 Tyveri eller Forsvigelse af endeeel et Opbudsho tilhørende Penge, 1 Overtrædelse af Criminallovens Capitel 22 § 14 og 1 Legemsforærmer. Af de optagne Forhører overgik 9 til Sagsbehandling overensstemmende med Lov af 6te September 1845 og paadomtes under Fissets.

Af de 6 private Sager, som incamineredes, og som samtlige endtes med Netsforlig uden Dom, angik 3 Paaseitling, 1 Leietagerens Ansvar for lejet Baad i Leietiden, 1 Fiskejob samt 1 Wresforærmer. Endvidere blev der noteret 4 Søprotester og optaget 4 Soforskninger samt afholdt 1 Skjens- og Taxationsforretning.

Statsklassens Udgifter ved Opsyn og extraordinair Netspleie, som for Aaret 18⁶⁶ udgjorde - 7838 Spd. = £, andrager for Aaret 18⁶⁷ - - - 7894 — 42½ =

Tilsammen 15,732 Spd. 42½ £.

Af det for Budgetterminen berigtede Beløb er altsaa tilbage til Døffelse af Udgifter ved Opsynet for det kommende Aar 8267 Spd. 75½ £, hvilket Beløb antages at ville blive tilstrækkeligt.

Mod Slutningen af Marts Maaned indfandt sig i Ørsvaag et fra Baimpol i Normandie til at drive Fiske udrustet Fartøi i den Hensigt med de medbragte Redslaber at fiske i Vestfjorden. Efterat Føreren ved Opsynet var gjort opmærksom paa, at saadan Bedrift af franske Undersaatter ansaaes stridende mod Folkerettens Bedtægter, forblev Fartøiet nogle Dage i Ørsvaag uden at dog Besætningen drev Fiske, affeilede derpaa til Bodø og kom ikke senere tilbage til Fiskedistriktet.

Som det Kongelige Departement befjndt blev et eget Dampskib forrige Aar for Postvæsenets Regning sat i Route i Lofoten og Vesteraalen under Fissets. Saavel da som i Vinter var det imidlertid tilfældet, at Dampskibene i Hovedrouten oftere var flere Dage forsinkede, hvilket maatte være til Skade for den lokale Fart. Nagtet Foranstaltningen for de Steders Bed-

kommende, som tidligere havde været indlemmet i Hovedrouten, og hvor Godsforsejelsen tidligere havde foregaet uden Om-ladning, muligens af Mange ansaaes som en Tilbagegang, blev den dog i Almindelighed betragtet for et stort Gode for Distrikterne. At Postvæsenets Udgifter ved denne lokale Dampskibsfart have været temmelig betydelige, vil rimeligvis vise sig at have været tilfældet, men naar de første Aar ere hengaaede og Gavnligheden af den oprettede Kommunikation for Alvor begynder at vise sig, er der al Rimelighed for, at Udgifterne ogsaa ville formindskes.

Det til Disposition ved Telegraferingen i Lofoten havende Feltapparat har i de senere Aar i Fissets første Tid og indtil Østnæsfjordfiskets Begyndelse været benyttet i Brettesnes, hvor der funs bar været ringe Anvendelse for det, og efter Østnæsfjordfiskets Ophør i Sund i Vestlofoten. Paa samme Tid har Hopen, som er et temmelig aarvist Fiskevær, og hvor Almuen tidligt i Fissets føger hen, været aldeles udestängt fra al Kommunikation saavel hvad Dampskibsfart, for hvilken de lokale Forholde lægger Hindringer, som Telegraph angaaer. Hervaa troer jeg saameget mere at burde benslede det Kongelige Departements Opmærksomhed som Telegraphlinien antagelig med ringe Bekostning vil kunne føres ned til Hopen.

Ikke faa faa af de saakalde Fissterbaade, der dels varer indkjøbte sydfra og dels byggede af de Baadbyggere, som forrige Aar efter det Kongelige Departements Foranstaltning var stationerede i Nordlands og Tromsø Amter, havde indfundet sig til dette Aars Lofotfiske; men ligesom ifjor var der funs enkelte af dem, som bleve benyttede for dermed at drive Fiske. Størstedelen anvendtes til Transportbaade, hvortil de befndes sædels hensigtsmæssige. Det er dog at antage, at de efterhaanden ville vinde mere og mere Indpas ogsaa som Fiskebaade.

Som i min Skrivelse til det Kongelige Departement af 29de Januar d. A. meddelt havde jeg under mit Ophold i Skotland forrige Aar Anledning til at erfare, at torret Lodde (eng. caplin, fr. capelan) fra Newfoundland derafvar almindelig Handelsvare og benyttedes til Menneskesøde. Da denne Lodde er den samme Slags fisk, som i stor Mengde forekommer i Finnmarken, er det at antage, at Lodde i Finnmarken maa funne nedsaltes og transportereres til Lofoten, for der at anven-

des til Agn under Fisset. Som i ovennævnte Skrivelse antydet har jeg under afvigte Vinters Fiske ladet anstille Undersøgelse om Størrelsen af det Parti Sild, som blev forbrugt til Agn ved Linnefisset, og ifølge de indkomne Opgaver skulde dette kunne ansættes til ca. 24,000 Tønder, hvilke efter en Gjennemsnitspris af 3½ Spd. pr. Tønde repræsentere en Kapital af 78,000 Spd. Af den Agnsild, som forbruges, er i Regelen den største Deel tjenlig til Udstyrning og Menneskesøde. Skulde torsdags Lodde kunne anvendes, er det at antage, at ialtfald en Deel af den Kapital, som medgaaer til Anskaffelse af Agnsild, vil kunne indspares. Ifølge den mig meddelte Bemyndigelse til af Opshnets Midler at anvende det fornødne Belob til Anskaffelse af et lidet Parti saltet Lodde fra Finnmarken, for dermed under næste Aars Lofotfiske at anstille Forsøg, har jeg truffet Forsoining til at tilveiebringe 15 à 20 Tdr. torsdags Lodde.

I Beretningen om forrige Aars Fiske ansørte jeg, at der antagelig i Vinter vilde blive anstillet Forsøg med et af Gieren af den foran omhandlede Synkenot fra Frankrig forsvaret elektrisk Lysapparat. Saadant Forsøg blev imidlertid ikke anstillet, da Noteierne erholdt Meddelelse om, at de Bædsser, som det befandtes nødvendigt at benytte ved Apparatet, vare saa farlige, at deres Anvendelse faraadedes. Da det omhandlede Gangstredskab har vist sig meget hensigtsmæssigt ialtfald paa mere beskyttede Steder, hvor der er rig Tilgang paa Fisk, tillader jeg mig at henlede det Kongelige Departements Områcksomhed paa Sagen, om der muligens maatte være Anledning til ved det Offentliges Forsoining at faa anstillet Forsøg med tjenlige Apparater til Anbringelse af elektrisk Lys under Bandet til Benytelse under Fiskerierne.
